

ἐπὶ διαφορῶν λόγῳ δαπανῶν καὶ ἀμοιβῆς, ἐφ' ὧν δὲν ἐξε-
γῆ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τελεσιδικίας ἀπόφασις».

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐν ἄρθρῳ 473 τοῦ Ν. 1493/50 περὶ κυρώσεως τοῦ Κώ-
δος Ποιν. Δικονομίας προθεσμία πρὸς ἀπλήρωσιν τῶν ἐνδὲ-
ν μέσων ἐφέσεως καὶ ἀναίρεσεως κατὰ βουλευμάτων καὶ
ἐφαρτέων, προκειμένου περὶ τοῦ Δημοσίου εἶναι 15 ἡμέρας,
ζομένη ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ βουλευματος ἢ τῆς ἀποφά-
σεως καὶ παρεκτεινομένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 166
ρ. 1 τοῦ Κώδ. Ποιν. Δικονομίας.

Ἄρθρον 5.

Τὸ Δημοσίον δύναται διὰ τὰς ἐξ οἰουδήποτε ἀδικήματος
σφραγίσαι ἀξιώσεις περὶ ἀποζημιώσεώς του νὰ παρίσταται
ὡπιον τοῦ Ποιν. Δικαστηρίου, προβάλλον ταύτας τὸ πρῶτον
ἀκροατηρίῳ ἅμα τῇ ἐκφωνήσει τῆς ὑποδέσεως ἀνευ ἐγ-
γράφου τινὸς προδικασίας καὶ διὰ μόνης τῆς δηλώσεως τοῦ
μὴτος πληρεξουσίου του, καταχωριζομένης εἰς τὸ δικεῖον
δικαικόν, δύναται δὲ ταυτοχρόνως τῇ ἀνω δηλώσει νὰ γνω-
στοποιῇ καὶ τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν ἐξεταστέων μαρτύρων του
ὡς ἀπόδειξιν τῆς ἀξιώσεώς του.

Ἄρθρον 6.

Τὸ δεύτερον ἐδάφ. τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ ἀπὸ 22.4-16.5.1926
Ν. Δ. «περὶ διοικητικῆς ἀποβολῆς ἐκ τῶν κτημάτων τῆς
Λαοσπ. Ἀμόνης κλπ.» (ἄρθρον 10 ἐδάφ. δεύτερον τοῦ Καν.
κατάργητος τῆς 26.6-10.7.1944 «περὶ κώδικος τῶν νό-
μων περὶ δικῶν τοῦ Δημοσίου») ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολου-
θως: «παρέκτασις τῆς προθεσμίας ταύτης λόγῳ ἀποστάσεως
ἀπὸ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 195 τῆς Πολ. Δικ. χωρεῖ
ἀντὶ τοῦ ἐστω καὶ ἂν ἐν τῷ εἰδικῷ νόμῳ δὲν ὀρίζεται τοιαύτη».

Ἄρθρον 7.

Ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου τῆς συζητήσεως πολιτικῆς ὑπο-
θέσεως ἐνώπιον οἰουδήποτε Δικαστηρίου, πᾶς ἀντίδικος τοῦ
Δημοσίου ὀφείλει νὰ σημειώσῃ ἐπὶ παντὸς κατὰ τοῦτου σφρα-
γισμένου δικογράφου, ἐπὶ τῶν προτάσεων καὶ σημειωμάτων ἢ
ἐν δηλώσει κατὰ τὴν ἐνώπιον Εἰρηνοδικῶν, Προέδρων ἢ εἰ-
ρηγητῶν συζητήσιν, ἐγγραφομένης τῆς σχετικῆς δηλώσεως ἐν
τοῖς πρακτικοῖς ἢ ταῖς ἐκθέσεσιν, τὴν ἀκριβῆ διεύθυνσιν τῆς
κατοικίας του (ὄδὸς καὶ ἀριθμὸς).

Μεταγενεστέρᾳ ἀλλοτρίᾳ κατοικίας δηλωσάντων τοιαύτην
δέσιν νὰ γνωστοποιῆται κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην διαδικα-
στικὴν ἐνέργειαν ἢ δι' ἐξωδίκου εἰδοποιήσεως εἰς τὸ Δημό-
σιον, ἄλλως πᾶσα ἐπίδοσις δικογράφου ἐν μέρους τοῦτου πρὸς
τοὺς ἀντιδίκους αὐτοῦ εἶναι ἔγκυρος γενομένη εἰς τὴν ἀρχι-
κῶς δηλωθεῖσαν κατοικίαν καὶ διεύθυνσιν. Ὁ ἀναγέρων ἐγ-
γράφως ἢ προφορικῶς ψευδῆ διεύθυνσιν κατοικίας ἀντίδικος
τοῦ Δημοσίου, διώκεται καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 225
παράγραφος 2 Ποιν. Κώδικος.

Ἄρθρον 8.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Α. Ν. 1539/1938
«περὶ προστασίας τῶν Δημοσίων Κτημάτων» ἀντικαθίσταται
ὡς ἐξῆς: «Κατὰ τῶν τελεσιδικίων ἀποφάσεων ἐπιτρέπεται
αἴτησις ἀναίρεσεως διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 807 τῆς Πολ. Δικ.
λόγους ὡς καὶ διὰ ψευδῆ ἐρμηνείαν ἢ ἐσφαλμένην ἐφαρμο-
γὴν τῶν ἄρθρων 3, 7, 13 τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 14,
τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 16, τῆς παραγράφου 1 τοῦ
ἄρθρου 17 καὶ τῶν ἄρθρων 20 καὶ 21 τοῦ παρόντος νόμου».

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθ. 3 τοῦ Ν. Δ. 1174 τοῦ 1942 «περὶ διαιτητικῶν τινῶν
ἀποφάσεων καὶ τῆς τηρητέας διαδικασίας πρὸς διαιτητικὴν
λύσιν διαφορῶν τοῦ Δημοσίου», καταργεῖται. Οἱ μέχρι τοῦ
παρόντος γενομένοι κατὰ παράθεσιν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ.
1174 τοῦ 1942 διορισμοὶ διαιτητῶν εἰς διαφορὰς τοῦ Δημο-
σίου θεωροῦνται νομίμως γενομένοι.

Ἄρθρον 10.

Αἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀκηθῆ-
σαι ἐμπροθέτως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2
τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 1530/1950 «περὶ συμπληρώσεως,
τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν. Δ.
1138/1949 «περὶ τῶν ἐχθρικών περιουσιῶν», κυρωθέντων
διὰ τοῦ Νόμου 2/13.52 ἀγωγῆς, ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὴν παρ.
1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α. Ν. 1530/1950 Δικαστηρίου, θεω-
ροῦνται ὡς ἐμπροθέτως κατατεθειταί, ἐφ' ὅσον εἶχεν ἀκηθῆ
ἐμπροθέτως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἢ κατὰ τὸν Α. Ν.
1323/1949 ἀγωγή ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἀρ-
μοδίου Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του
ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν τῇ Β. Ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ Οὐασαγκτῶνος 31 Ὀκτωβρίου 1953

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

- Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ, Κ. ΠΑΠΑ-
ΓΙΑΝΝΗΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΑΗΣ, Χ. ΨΑΡΡΟΣ, Κ. ΑΛΛ-
ΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΙΑΝΙΔΗΣ, Ε. ΓΟΝΗΣ, Π. ΣΙ-
ΦΧΑΙΟΣ, Σ. ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ, Σ. ΓΕΩΡΓΙΟΥΔΗΣ, Σ. ΓΓΑ-
ΛΙΣΤΡΑΣ, Α. ΕΤΤΑΕΙΑΣ, Α. ΚΑΡΑΘΟΔΩΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1953.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Δ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2712.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ὄργα-
νισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου ἰσχυουσῶν διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συ-
τάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1953 σύμφωνον γνώ-
μην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Ἐπι-
κῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ἰ-
πουργικοῦ Συμβουλίου, ἀφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ ὄργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 1.

1. Αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ ὄργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκ-
τικοῦ Συμβουλίου τροποποιοῦνται καὶ συμπληροῦνται κατὰ τὰς
τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις ὀριζόμενα.

2. Ὅπου τοῦ παρόντος γίνεται μνεία τοῦ Νομοθετικοῦ Δι-
τάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923 νοεῖται τὸ ἀπὸ 4 Ἰουλίου
1923 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ ὄργανισμοῦ τοῦ Ἐλε-
γκτικοῦ Συμβουλίου», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 184 τοῦ
1923 φύλλον τοῦ Α' τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερ-
νήσεως, ὅπου δὲ τοῦ παρόντος γίνεται μνεία τῆς 3 Ἰουλίου
1933 Διατάγματος, νοεῖται τὸ Διάταγμα τῆς 3 Ἰουλίου
1933 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ὄργανισμοῦ τοῦ
Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου ἰσχυουσῶν διατάξεων», δημοσιευθὲν
διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 181 τοῦ 1933 φύλλου τοῦ Α' τεύχους τῆς
Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 2.

Το άρθρον 5 του από 3 Ιουλίου 1933 Διατάγματος Νομοθετικού Διατάγματος της 4 Ιουλίου 1923, ως τούτο ετροποποιήθη και συνεπληρώθη διά μεταγενεστέρων νόμων) αντικαθίσταται ως εξής :

1) Το Συνέδριον, ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζεται ἄλλως διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν συμφώνως πρὸς τοῦτον ἐκδοθέντων Διαταγμάτων, ἐκτελεῖ τὰ εἰς αὐτὸ ἀντικαθίστα καὶ καθήκοντα ἐν Ὀλομελείᾳ ἢ διὰ τῶν Τμημάτων καὶ Κλιμακίων αὐτοῦ.

2) Ἡ Ὀλομελεία τοῦ Σώματος συγκροτεῖται ἐκ τοῦ Προέδρου, ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, καὶ δέκα τοιςλάχιστον Ἀντιπροέδρων ἢ Συμβούλων.

3) Ἐκαστὸν τῶν Τμημάτων ἀποτελεῖται ἐξ ἐνὸς Ἀντιπροέδρου, ὡς Προέδρου, ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, καὶ ἐκ τεσσάρων τοιςλάχιστον Συμβούλων ὡς Μελῶν. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου δύναται, ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ προεδρεύῃ καὶ οἰουδήποτε τῶν Τμημάτων.

4) Ἐκαστὸν τῶν Κλιμακίων ἀποτελεῖται ἐξ ἐνὸς Συμβούλου, ὡς Προέδρου, καὶ δύο Παρέδρων ὡς μελῶν. Οἱ Παρέδροι λαμβάνονται ἐκ πίνακος καταρτιζομένου ἐκάστῃ ἐξ ἀποφάσεως τῆς Ὀλομελείας τοῦ Σώματος, δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

5) Ὁ ἀριθμὸς τῶν Τμημάτων ὀρίζεται εἰς τρεῖς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Κλιμακίων ὀρίζεται ἐκάστῃ δι' ἀποφάσεως τῆς Ὀλομελείας τοῦ Σώματος, δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὀρίζεται καὶ ἡ ἀρμοδιότης ἐκάστου Τμήματος ἢ Κλιμακίου. Κατὰ τὸν αὐτὸν ἐπίσης τρόπον δύναται καὶ ν' ἀξιάνηται ὁ ἀριθμὸς τῶν Τμημάτων.

6) Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου, διὰ πράξεώς του δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὀρίζει εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου ἔτους τοὺς Προέδρους καὶ τὰ Μέλη τῶν Τμημάτων καὶ Κλιμακίων. Δι' ὁμοίας πράξεως δύναται καὶ ἐπίσης τοῦ ἔτους νὰ μεταβάλληται ἢ συνθέσῃ τῶν Τμημάτων καὶ Κλιμακίων, ἐφ' ὅσον αἱ ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας ἐπιβάλλουσιν τοῦτο.

7) Κατὰ πάσαν περίπτωσιν ἐλλείψεως ἢ κωλύματος Μέλους τινὸς ἀναπληροῦνται : α') ὁ Πρόεδρος διὰ τινος τῶν Ἀντιπροέδρων κατὰ σειράν ἀρχιαιότητος, β') οἱ Ἀντιπρόεδροι δι' ἑτέρου Ἀντιπροέδρου ἢ Συμβούλου, κατὰ σειράν ἀρχιαιότητος, γ') οἱ Συμβούλοι δι' ἑτέρων Συμβούλων, κατὰ σειράν ἀρχιαιότητος καὶ δ') οἱ Παρέδροι δι' ἑτέρων Παρέδρων, κατὰ σειράν ἀρχιαιότητος, λαμβανόμενον ἐκ τοῦ, κατὰ τὸν ἰδίον 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου, πίνακος.

8) Τὸ Συνέδριον ἀποφάνεται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων, νικῶσας ἐν ἰσότητι τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου. Ἐάν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν σχηματισθῶσι πλείονες τῶν δύο γνώμῶν, κατὰ τὴν καταρτιζομένης οὕτω πλειοψηφίας, οἱ ἔχοντες μεμολογημένην γνώμην ἢ ἀποτελοῦντες τὴν ἀσθενεστέραν ὀφείλουσιν νὰ ἀποχωρήσῃσιν εἰς τὴν μίαν τῶν ἐπικρατεστέρων γνώμῶν. Εἰς τὴν ἐκδοσὶν τῶν ἀποφάσεων συμπράττουσι τὰ κατὰ τὴν συστάσιν τῆς ὑποθέσεως παρευθύνοντα Μέλη τοῦ Συνεδρίου, ἀπορριπτομένου ἢ ἐκλιπόντος Μέλους τινός, ἐκ τῶν παρευθύνοντων κατὰ τὴν συζήτησιν, ἐγκύριως ἐκδίδεται ἢ ἀπόφασις ὑπὸ τῶν ἀπορριπτομένων κατὰ τὴν συζήτησιν, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τούτων εἶναι ἐπαρκής διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς Ὀλομελείας ἢ τοῦ Τμήματος, ἄλλως ἢ ὑπόθεσις εἰσάγεται πάλιν πρὸς συζήτησιν.

9) Κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς Ὀλομελείας καὶ τῶν Τμημάτων κατεστάται ὁ Γενικὸς Ἐπιτρόπος τῆς Ἐπικρατείας καὶ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συνεδρίου, ἢ οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταὶ τούτων, κατὰ δὲ τὰς συνεδριάσεις τῶν Κλιμακίων κατεστάται ὁ Γραμματεὺς ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής. Δικαιωματικὸν ἐν τούτοις ὁ Γενικὸς Ἐπιτρόπος τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἀποφασίζῃ καὶ εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν Κλιμακίων, μὴ ἀποφασίζοντων ὁμοίως ἐπὶ τῶν εἰς ταῦτα εἰσαγμένων πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεων.

10) Οἱ περὶ ἐξαίρεσεως λόγοι τοῦ ἄρθρου 36 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ Μέλη τοῦ Συνεδρίου καὶ τὸν παρ' αὐτῷ Γενικὸν Ἐπιτρόπον, πλὴν τῆς περιπτώσεως τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦτου, καθ' ἣν δὲν ὑφίσταται λόγος ἐξαίρεσεως τούτων καὶ ἂν ὁπωσδήποτε συμμετέσχον εἰς τὴν ἐκδοσὶν τῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως, καθ' ἣς ἄσκηται ἔρεσις, αἰτήσις ἀναίρεσεως ἢ αἰτήσις ἀναθεωρήσεως. Κατὰ πάσαν ὁμοίως περίπτωσιν, κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς Ὀλομελείας, δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ εἰσηγητῆς ἐπὶ ὑποθέσεως τινος Συμβούλου μετασχόν τοῦ ἀρμοδίου Τμήματος ὡς Πρόεδρος ἢ Εἰσηγητῆς κατὰ τὴν ἐκδοσὶν τῆς, καθ' ἣς ἢ αἰτήσις ἀναίρεσεως, ἀποφάσεως.

11) Ἀντίγραφα τῶν ἐκδιδόμενων πράξεων τῶν Κλιμακίων διακιβάζονται μετὰ τῶν σχετικῶν φακέλλων ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συνεδρίου εἰς τὸν Γενικὸν Ἐπιτρόπον τῆς Ἐπικρατείας, διὰ τὴν τυχὸν ὑπ' αὐτοῦ ἄσκησιν ἐνδίκων μέσων κατ' αὐτῶν.

Άρθρον 3.

Τὰ ἐδάφια 8 ἕως 13 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 3 Ιουλίου 1933 Διατάγματος (ἄρθρου 8 Νομοθετικού Διατάγματος τῆς 4 Ιουλίου 1923, ὡς τούτο ετροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων), ἀντικαθίστανται ὡς εξής :

«8) Κανονίζει τὰς εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου παρεχόμενας συντάξεις, ὡς καὶ τὰς συντάξεις τῶν ὑπαλλήλων Δήμων, Κοινοτήτων, ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ὁ κανονισμὸς τῶν ὁποίων ἀνετέθη αὐτῷ δι' ἐιδικῶν νόμων, ἐξαίρετες τῶν δυνάμει προσωπικῶν νόμων χορηγουμένων συντάξεων ὡς καὶ τῶν συντάξεων καὶ βοηθημάτων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν περὶ πολεμικῶν συντάξεων ὁμων, κανονιζομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 1718 τοῦ 1951.

9) Γνωμοδοτεῖ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 57 τοῦ Συντάγματος πρὸς τῶν προτάσεων Νόμων, δι' ὧν σκοπεῖται ἡ τροποποίησις τῶν περὶ συντάξεων νόμων, ἢ ἀπονομὴ συντάξεως ἢ ἡ ἀναγνώρισις ὑπηρεσίας ὡς παρεχούσης δικαίωμα πρὸς σύνταξιν, ἐφ' ὅσον ἡ σύνταξις βαρύνει τὸ Δημόσιον ἢ τὸν προϋπολογισμὸν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

10) Γνωμοδοτεῖ, κατὰ τὸ ἄρθρον 98 τοῦ Συντάγματος, περὶ τῶν διοριστέων ἢ προακτέων εἰς θέσεις Συμβούλων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὡς καὶ περὶ τῶν διοριστέων εἰς θέσεις Παρέδρων τοῦ αὐτοῦ Σώματος.

11) Γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν παρὰ τῶν Ὑπουργῶν τιθεμένων θεμάτων, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελε κατὰ τὴν κρίσιν του θεωρηθῆ ὅτι ἡ ζητούμενη γνώμη του ἀποτελεῖ πρόγραμμα τῶν πράξεων ἢ τῶν δικαστικῶν του ἀποφάσεων.

12) Δικάζει ἐπὶ τῆς εὐθύνης τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων διὰ πάσαν ἐκ δόλου ἢ ἀμελείας ἐπεληθούσαν εἰς τὸ Δημόσιον φετικὴν ζημίαν.

13) Δικάζει τὰς ἐγειρομένας ἀμφισβητήσεις ἐκ τοῦ ἐλέγχου τῶν λογαριασμῶν τῶν ὑπολόγων καὶ ἐκ τοῦ κανονισμοῦ τῶν συντάξεων, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐνοστάσεων κατὰ τῶν ἐκδιδόμενων πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμῶν πολεμικῶν συντάξεων, δι' ὧν κανονίζονται ἢ οὐ συντάξεις ἢ βοηθημάτων παρεχόμενα ὑπὸ τῶν περὶ πολεμικῶν συντάξεων νόμων.

14) Δικάζει : Α) τὰς ἐρέσεις κατ' ἀποφάσεων τῶν Πρωτοβάθμιων Φορολογικῶν Δικαστηρίων τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, τῆς φορολογίας μετακινώσεως ἀκινήτων, τῆς φορολογίας κληρονομιάς, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν λαχείων καὶ τῆς ἐν γένει ἀμέσου φορολογίας ὡς καὶ τῶν λοιπῶν φορολογικῶν καὶ τῶν παραβάσεων Κώδικος Φορολογικῶν στοιχείων, δι' ἧς φορολογίας ἢ παραβάσεις αἱ κείμεναι διατάξεις παραπέμπουσιν εἰς τὴν δικαιοκρίσιν βεβαιώσεως τοῦ φόρου καθαρῶς προσόδου. Εἰς πάσας τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον εἶναι ἀρμόδιον, μόνον ἐφ' ὅσον ὁ προσδιοριζόμενος διὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων κῆρις Δημόσιος φόρος ἢ τὸ ἐπιβαλλόμενον πρῶτον ἢ χρηματικὴ ποσὴ δὲν εἶναι κατώτερά του ποσῶ τῶν δραχμ. 250.000.000.

Τὸ ὄριον τοῦτο δύναται ν' ἀξιομετῶται διὰ Β. Διατάγμα-
τος ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργ-
οῦ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ
Συνεδρίου.

Κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον δύναται νὰ ὀρίζηται ὅτι
ἐνδίκῃ μέρτι ἐφέσεων τῶν ὡς εἴρηται φορολογικῶν ἢ παραβά-
σεων ἀνεξαρτήτως ποσοῦ θὰ ὑπάγωνται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα
τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τῶν Δευτεροβαθμίων Φορολο-
γικῶν Δικαστηρίων ἢ Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐφέσεων.

Ἐν περιπτώσει ἀνικητέως ἐφέσεως παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ
Ἐφόρου, διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀρμοδιότητος, λαμβάνεται
ὅψιν ὁ διὰ τῆς ἐφέσεως ζητούμενος κύριος δημόσιος φόρος.
Ἐν τῇ περιπτώσει αὕτη τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, καθιστά-
μενον ἀρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ἐφέσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ
Ἐφόρου, καθίσταται ἀρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν καὶ τῶν τυχόν
ἀσκουμένων ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων προσώπων συναφῶν ἐφέ-
σεων ἢ ἀναθεωρήσεων τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νό-
μου 942)1949.

Β) Ἀνεξαρτήτως ποσοῦ προσδιοριζομένου φόρου, τέλους
κλπ. α) τὰς προσφυγὰς κατ' ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον
12 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1839)1951 Ἐπιτροπῆς φορο-
λογίας τῶν μὴ διανεμηθέντων κερδῶν τῶν ἡμεδαπῶν Ἀνω-
νόμων Ἐταιρειῶν, β) τὰς ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων ἀπροσδιο-
ρίστου ποσοῦ τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων
τῆς ἀμέσου ἐν γένει φορολογίας, γ) τὰς ὑπὸ τῶν ἀνωνόμων
ἐταιρειῶν καὶ τῶν διευθυνόντων ἢ ἐντεταλμένων αὐτῶν συμ-
βούλων ἀσκουμένας ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων Πρωτοβαθμίων
Φορολογικῶν Δικαστηρίων προσδιορίζουσῶν φόρον Γ' κατη-
γορίας κλ. α' τοῦ Κώδικος Φορολογίας Καθαρῶν Προσθ-
δῶν, συμφώνως τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ἀναγκ-
στικοῦ Νόμου 942)49, ἐφ' ὅσον τὸ Συνέδριον τυγχάνει κατὰ
νόμον ἀρμόδιον διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐφέσεως τοῦ φόρου τῆς
Δ' κατηγορίας τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω περιπτώσεως, καὶ δ) τὰς
ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς φο-
ρολογικῶν διαφορῶν μεταλλείων.

Ἐν περιπτώσει συντρεχούσης ἀρμοδιότητος τοῦ Ἐλεγκτι-
κοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ Δευτεροβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστη-
ρίου ἢ Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐφέσεων ἐπὶ ἐκδικάσεις
α') ἐφέσεων φορολογίας καθαρῶν προσθῶν ἀσκουμένων
ὑπὸ συνδιοκητῶν ἀκινήτων ἢ ὑπὸ συνεταίρων τῆς αὐτῆς
ἐπιχειρήσεως, β) ἐφέσεων πλειόνων ἀγοραστῶν τοῦ αὐτοῦ ἀκι-
νήτου ἢ πλοίου ἐν τῇ φορολογίᾳ μεταβιβάσεως, γ') ἐφέ-
σεων συγκληρονόμων ἐν τῇ φορολογίᾳ κληρονομιῶν, καὶ δ')
ἐφέσεων εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, καθ' ἣν ἐκ τῆς αὐτῆς
φορολογικῆς αἰτίας ἐπιβάλλονται φόροι, τέλη κλπ. ἢ χρη-
ματικαὶ ποιναὶ ἢ πρόστιμα εἰς βῆρος πλειόνων προσώπων ἐκ
ποσῶν διαφόρων δι' ἕκαστον τούτων, αἱ ἐφέσεις ἀπόντων τῶν
συνδιοκητῶν ἢ συνεταίρων κλπ. ἐκδικάζονται παρὰ τοῦ Ἐλεγ-
κτικοῦ Συνεδρίου καὶ ἂν εἴη δὲν ἠκηθήθη ἔφεσις ἐκ μέρους
συνδιοκητῆτος ἢ συνεταίρου κλπ. ἤτις ἀσκουμένη θὰ ὑπάγῃτο
λόγῳ ποσοῦ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

15) Διέχει τὰς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὑπαχθεί-
σας εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτοῦ ἐφέσεις κατὰ καταλογιστικῶν
ἀποφάσεων ἐκδιδόμενων παρὰ τῶν Ὑπουργῶν ἢ τῶν ἐπὶ τοῦ-
τω ἐντεταλμένων συλλογικῶν ἢ μὴ ὀργάνων τῆς Διοικήσεως
ἐπὶ διαχειρίσεως ὕλικου ἢ χρηματικοῦ τοῦ Δημοσίου ἢ νομι-
κῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἐν γένει.

Ἄρθρον 4.

1. Αἱ ἐν παραγράφῳ α' καὶ β' τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ ἄρθρου
20 τοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ἰουλίου 1933 (ἄρθρου 20 Νομο-
θετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923, ὡς τοῦτο ἐτρο-
ποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων) λέξεις «τῆς Ὀλο-
μελείας», ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «τοῦ οἰκείου Τμή-
ματος».

2. Αἱ ἐν ἐδαφίῳ 1 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος
τῆς 3 Ἰουλίου 1933 (ἄρθρου 26 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγ-
ματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μετα-
γενεστέρων διατάξεων) λέξεις «καὶ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 48

ἐκθεσιν τοῦ Συμβούλου», ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων
«καὶ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 49 ἐκθεσιν τοῦ Πρέδρου».

3. Αἱ ἐν ἄρθρῳ 27 τοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ἰουλίου 1933
(ἄρθρου 27 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου
1923) λέξεις «Αἱ πράξεις τοῦ Συνεδρίου καταρτιζόμεναι»,
ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «Αἱ πράξεις τοῦ Συνε-
δρίου καταρτιζόμεναι ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφιον 5 τοῦ ἄρθρου
5 ἀρμοδίου Κλιμακίου».

4. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος
τῆς 31 Ἰουλίου 1926 «περὶ ἐκτελέσεως γνωμοδοτήσεως τῆς
Ἐπιτροπῆς Οἰκονομικῶν κλπ.» ἀρμοδιότης τοῦ οἰκείου Τμή-
ματος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου πρὸς ἐκδοσιν πράξεως δια-
τηρεῖται ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ἰουλίου 1933
(ἄρθρον 29 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου
1923, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατά-
ξεων), τροποποιεῖται ὡς εἴξης :

α) Αἱ ἐν ἐδαφίῳ 1 λέξεις «ἢ προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς Ὀλο-
μελείας τοῦ Συνεδρίου» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων
ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Τμήματος τοῦ Συνεδρίου».

β) Αἱ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρῃ παραγράφῳ τοῦ ἐδαφίου 2
λέξεις «εἰς προσφυγὴν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων
«εἰς ἔφεσιν».

γ) Ἡ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 3 λέξις «προσφυγῆς» ἀντικαθίσταται
διὰ τῆς λέξεως «ἐφέσεως» ἢ δ' ἐν τῷ αὐτῷ ἐδαφίῳ λέξις
«Τμήματος» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «Κλιμακίου».

δ) Ἐν τέλει τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 29 προστίθεται ἐδάφιον
εἶλον οὕτω :

«Αἱ κατὰ τὸ ἐδάφιον 15 τοῦ ἄρθρου 8 ἐφέσεις ἀσπύονται
ἐντὸς ἐξαμήνου προθεσμίας, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ἐν-
διαφερόμενον κοινοποιήσεως τῆς καταλογιστικῆς ἀποφάσεως».

Ἄρθρον 6.

Ἡ τελευταία περίοδος τοῦ ἐδαφίου 4 τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ
Διατάγματος τῆς 3 Ἰουλίου 1933 (ἄρθρου 30 τοῦ Νομοθε-
τικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923, ὡς τοῦτο ἐτροπο-
ποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων) ἀντικαθίσταται ὡς
εἴξης :

«Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 29 ἔφεσις ἀσκου-
μένη ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφιον 5 τοῦ ἄρθρου 5 ἀρμοδίου
Τμήματος τοῦ Συνεδρίου».

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 34 τοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ἰουλίου 1933
(ἄρθρου 32 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου
1923, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατά-
ξεων), ἀντικαθίσταται ὡς εἴξης :

«Ἄρθρον 34.— 1) Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον διὰ τοῦ κατὰ
τὸ ἐδάφιον 5 τοῦ ἄρθρου 5 ἀρμοδίου Κλιμακίου, κανονί-
ζει τὰς πράξεις τοῦ τὰς εἰς βῆρος τοῦ Δημοσίου πληρωτέας συν-
τάξεως, ἐξαίρεται τῶν δυνάμει προσωπικῶν νόμων χορηγουμέ-
νων, ὡς καὶ τῶν συντάξεων καὶ βοηθημάτων τῶν προβλεπ-
μένων ὑπὸ τῶν περὶ πολεμικῶν συντάξεων νόμων.

2) Αἱ ὁμοίως πράξεις τοῦ τοῦ Συνεδρίου κανονί-
ζει ἐπίσης τὰς συντάξεις τῶν Δημάρχων, τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινο-
τικῶν ὑπαλλήλων ὡς καὶ τὰς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Συνε-
δρίου ὑπαχθείσας δυνάμει εἰδικῶν νόμων συντάξεις ὑπαλλή-
λων ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων
ἢ εἰδικῶν Ὄργανων».

3) Αἱ ἐπὶ τῶν συντάξεων πράξεις τοῦ Συνεδρίου εἶναι ὑπο-
χρεωτικαὶ διὰ τε τὸν αἰτούντα καὶ τὸν Δημόσιον ἢ τὸν, εἰς
βῆρος τοῦ ὁποίου εἶναι καταβλητέα ἢ συντάξις, Δήμον, Κοι-
νότητα, ἀγαθοεργὸν Ἱδρυμα, νομικὸν πρόσωπον ἢ εἰδικὸν
Ὄργανον, μὴ ἐπιτροπομένης προσφυγῆς εἰς τὰ Δικαστήρια.

4) Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον πράξεων ἐφαρμόζονται
κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 24, 25,
26, 27, 28 καὶ 29, τὸ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 28 παραβόλον ὄρι-

Ζεταί. ἐκάστη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.
Ἄρθρον 8.

Α'. Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ἰουλίου 1933 (ἄρθρου 34 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων), ἀντικαθίσταται διὰ ἑξαριθμῶν 1 ἕως 8, ἐχόντων οὕτω:

«Ἄρθρον 36.—1) Τὴν δικαστικὴν δικαιοδοσίαν ἀσκει τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον διὰ τῶν Τμημάτων αὐτοῦ ἢ ἐν Ὁλομείαις.

2) Ἐν Ὁλομείαις τὸ Συνέδριον δικάζει ἀποφαίζον ἐπὶ αἰτήσεων ἀναιρέσεως κατ' ἀποφάσεων τῶν Τμημάτων αὐτοῦ. Ἐξαιρέσει τῶν αἰτήσεων ἀναιρέσεως κατὰ τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 14 τοῦ ἄρθρου 8 ἐκδιδομένων ἀποφάσεων, διὰ τῶν Τμημάτων δὲ ἐπὶ πάσης ἄλλης περιπτώσεως.

3) Ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως ἀσκεῖται διὰ κακῆν σύνθεσιν τοῦ δικασάντος Τμήματος, διὰ παράβασιν οὐσιώδους τύπου τῆς δικαστικῆς καὶ δι' ἐσφαλμένην ἑρμηνείαν ἢ πλημμελεῖ ἑφαρμογὴν τοῦ διέποντος τὴν ἐπίδικον ὑπόθεσιν νόμου.

4) Ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως ἀσκεῖται παρὰ παντὸς ἔχοντος ἔνομον συμφέρον ἢ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Συνεδρίῳ ἢ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου.

5) Προθεσμία διὰ τὴν ἀσκῆσιν τοῦ ἐνδίκου τοῦτου μέτρου ὀρίζεται ἑτησίᾳ, ἀρχομένη διὰ μὲν τοὺς Ὑπουργοὺς καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἀπ' ἧς ἢ ἀπόφασις περιήλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, διὰ δὲ τὸν Γενικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας ἀπὸ τῆς ἐνδόσεως τῆς ἀποφάσεως καὶ διὰ τὸν ἐνδιαφερόμενον ἰδιώτην ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς τῆς ἀποφάσεως.

6) Ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσιάντος ἰδιώτου δέον νὰ κατατίθεται, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως, παράβολον δραχμῶν 150.000, δυνάμενον ἐκάστη δι' ἀξιομειωθῆναι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἀποδιδόμενον δ' ἐν περιπτώσει παραδοχῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως ἢ παραιτήσεως πρὸς τῆς συζητήσεως καὶ καταπίπτον ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐν ἀπορρίψει ταύτης.

7) Γενομένης δευτῆς τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως δι' ἐσφαλμένην ἑρμηνείαν ἢ πλημμελεῖ ἑφαρμογὴν τοῦ νόμου, ἢ Ὁλομείαια τοῦ Συνεδρίου ἀποφαίσει καὶ περαιτέρω ἐπὶ τῆς ὑπόθεσεως, εἰς πᾶσαν δ' ἄλλην περίπτωσιν ἀναπέμψει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἐκδόν τὴν προσβάλλομένην ἀπόφασιν Τμήμα διὰ τὴν ἐκ νέου ἐξέτασιν ταύτης.

8) Ἐξαιρετικῶς καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρὸς ἀσκῆσιν αἰτήσεως ἀναιρέσεως προθεσμίας, ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας δικαιούται ν' ἀσκήσῃ αἴτησιν ἀναιρέσεως ὑπὲρ τοῦ νόμου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, γινόμενης δευτῆς τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως, ἢ ἀναιρεσιβάλλομένη ἀπόφασιν παρὰ τὴν ἀμεταθέλητον, ἀναιρεῖται ὅμως αὕτη ὑπὲρ τοῦ νόμου διὰ τὴν ἐπὶ προνομίᾳ περιπτώσεως συμβάσει τῶν ἀρμοδίων Τμημάτων ἢ Κλιμακίου πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς Ὁλομείας».

Β'. Τὸ μέχρι τοῦδε ἐδάφιον 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνω ἄρθρου 36 τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουλίου 1933 Διατάγματος λαμβάνει ἐφεξῆς τὸν ἀριθμὸν 9, ἢ δ' ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ αὐτοῦ λέξις «προσλαμβανόμενον» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «ἐνδιαφερομένου».

Γ'. Τὸ δικαίωμα τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως ἐνώπιον τῆς Ὁλομείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑπόκειται εἰς τέλος χροστῆμος δραχμῶν 75.000, τὰ δὲ λοιπὰ ἐγγράφα τῆς δικαστικῆς τῶν αὐτῶν αἰτήσεων ἀναιρέσεως ὑπόκεινται εἰς τέλος πρὸς τὰ ἄχρι τοῦδε ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ τελῶν χροστῆμου ὀριζόμενα προκειμένου περὶ τῶν ἐγγράφων τῆς διαδικαστικῆς τῶν προσφυγῶν ἐνώπιον τῆς Ὁλομείας τοῦ αὐτοῦ Σώματος. Πάντα τὰ ἐγγράφα τῆς διαδικαστικῆς ἐπὶ τῶν ἐφέσεων κατὰ τὴν ἀναιρέσιν περὶ κληρονομικῆς συντάξεως ὑπόκεινται εἰς τὸ ἴδιον

τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ τελῶν χροστῆμου ὀριζόμενων τελῶν ἐπὶ ἐγγράφων τῆς διαδικαστικῆς τῆς ἐφέσεως ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ἰουλίου 1933 (ἄρθρον 35 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων) τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Α'. Ἡ εἰς τὸ ἐδάφιον 1 λέξις «προσφυγῆ» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «ἐφέσεως», ἐν τέλει δὲ τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου προστίθεται ἐν συνεχείᾳ ἢ φράσει «ἢ ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ νόμου ὀρίζεται ὅτι ἡ ἐφεσις ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς κατ' ἧς αὕτη στρέφεται πράξεως».

Β'. Τὸ ἐδάφιον 2 καταργεῖται.

Γ'. Τὸ ἐδάφιον 3, λαμβάνον ἐφεξῆς τὸν ἀριθμὸν 2, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2) Αἱ ἐφέσεις, πλὴν τῶν παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τῶν Ὑπουργῶν ἀπουσίων, εἶναι ἀπαράδεκτοι ἂν δὲν προσαρτῶνται εἰς ταύτας ἀποδεικτικὸν καταβολῆς τοῦ κατὰ τοὺς ὀκείους νόμους ὀριζομένου παραβόλου, καὶ ἐφ' ὅσον τοιοῦτο δὲν ὀρίζεται δι' αὐτῶν, παραβόλου ἴσου πρὸς τὸ ἐν τέταρτον τοῖς ἐκῆτον ἐπὶ τοῦ διὰ τῆς ἐφέσεως ἀμφισβητούμενου ποσῶ. Τὸ παράβολον τοῦτο δὲν δύναται, ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ ἦ κατώτερον τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφιον 6 τοῦ ἄρθρου 36 ἀπαιτούμενον διὰ τὴν ἀσκῆσιν τοῦ ἐνδίκου μέτρου τῆς ἀναιρέσεως, εἰς τὸ ποστὸν δὲ τοῦτο ὀρίζεται γενικῶς ἐπὶ πάσης ἐφέσεως κατὰ πράξεως περὶ συντάξεως».

Δ'. Τὸ ἐδάφιον 4 λαμβάνει ἐφεξῆς τὸν ἀριθμὸν 3, καὶ δ' ἐν αὐτῷ λέξις «προσφυγῶν ἢ ἐφέσεων ἢ ἀναθεωρήσεων τῆς φορολογικῆς τῶν καθαρῶν προσόδων κλπ.» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «κατὰ τὸ ἐδάφιον 14 τοῦ ἄρθρου 8 ἐφέσεων ἢ προσφυγῶν».

Ε'. Τὸ ἐδάφιον 5 λαμβάνει ἐφεξῆς τὸν ἀριθμὸν 4.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 38 τοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ἰουλίου 1923 (ἄρθρον 36 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923) ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 38. 1) Αἱ ἑριστικαὶ ἀποφάσεις τῶν Τμημάτων τοῦ Συνεδρίου εἶναι ἐκτελεστικαί, ἐπιτροπεύμενον μόνον τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 36 ἐνδίκου μέτρου τῆς ἀναιρέσεως, ὅπου συγχωρεῖται ἢ ἀσκῆσιν τοῦτου. Αἱ ἑριστικαὶ ἀποφάσεις τῶν Τμημάτων ὑπόκεινται ὡσαύτως εἰς τὸ ἐκτελεστικὸν ἐνδίκον μέτρον τῆς ἀναθεωρήσεως, ἀσκούμενον ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν Τμήματος, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 28 ὀριζόμενα, εἴτε ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ Συνεδρίῳ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου ἢ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, εἴτε παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου, τοῦ κατατιθεμένου παραβόλου ὀριζομένου ὡς ἐν ἐδαφίῳ 2 τοῦ ἄρθρου 37.

2) Ἀναθεωρήσις κατὰ τῆς ἐπὶ ἐφέσεως ἐκδοθείσης ἀποφάσεως δὲν ἐπιτρέπεται ἂν διὰ τὸ αὐτὸ κερδιῶν ἠσκήσῃ αἴτησις ἀναθεωρήσεως τῆς πράξεως κατὰ τὸ ἄρθρον 28».

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἐν παραγράφῳ β' τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουλίου 1933 Διατάγματος (ἄρθρου 40 Νομοθ. Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τῶν ἄρθρων 5 καὶ 7 τοῦ Νόμου 1517 τοῦ 1930) φράσις αὐτῶ τὸν περιορισμὸν ὅτι αἱ οὕτω διοριζόμεναι δὲν δύναται νὰ ὑπερβῶσι τὸ 1/3 τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Συμβούλων καταργεῖται.

Ἄρθρον 12.

Α'. Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουλίου 1933 Διατάγματος (ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923) ἀντικαθίσταται διὰ πέντε νέων ἐδαφίων ὑπὸ ἀριθμοὺς 2, 3, 4, 5 καὶ 6, ἐχόντων οὕτως:

«2) Τὰ ἰσάκια μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ὁ παρ' αὐτῷ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ἐκπίπτουν ἀποτελεστικῶς τῆς ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 43 τοῦ ἄνω Νόμου ὑπὸ ἀριθ. 1055)»

1946 «περί προσόντων των Δικαστικών λειτουργών» μνημονευομένων. Έν τῇ περιπτώσει αὐτῇ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 43 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1055)1946, τοῦ περὶ ἀπολύσεως Β. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3) Τὰ ἰσθία μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ὁ παρ' αὐτῷ Γενικὸς Ἐπιτροπὸς τῆς Ἐπικρατείας δύναται νὰ παυθῶσιν ἐν τῆς ὑπηρεσίας, ἐὰν συντρέξῃ περίπτωσις ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 98 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 88 τοῦ Συντάγματος μνημονευομένων.

4) Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀρμοδίον Δικαστήριον διὰ τὴν ἐκδοσὴν τῆς ἀπαιτουμένης δικαστικῆς ἀποφάσεως καθίσταται ἡ Ὀλομέλεια τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐφαρμόζονται δὲ καὶ ἐν προκειμένῳ πᾶσαι αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 44, 45, 49, 50 καὶ 51 τοῦ ὡς ἄνω Ἀναγκ. Νόμου 1055)1946, πλὴν τῆς διατάξεως τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 44.

5) Ὅπου τῶν ὡς ἄνω διατάξεων τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1055)1946 γίνεται μνεία τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, νοεῖται, προκειμένου περὶ τῶν ἰσοθίων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ Γενικοῦ Ἐπιτροπῶν τῆς Ἐπικρατείας, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ δὲ κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ ὡς ἄνω Ἀναγκ. Νόμου 1055)1946 δικαίωμα τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου δὲν ἀσκεῖται προκειμένου περὶ τῶν ὡς ἄνω λειτουργῶν.

6) Προκειμένης κρίσεως περὶ πύσεως ἢ μὴ ἰσοθίου μέλους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τοῦ παρ' αὐτῷ Γενικοῦ Ἐπιτροπῶν τῆς Ἐπικρατείας δι' ἀνεπάρκειαν περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκοντων του, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου, πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀνεπάρκειας, αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 8, 9 καὶ 10 τοῦ Νόμου 408 τοῦ 1914. Προκειμένης δὲ κρίσεως περὶ ἀποχωρήσεως λόγῳ νόσου τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω λειτουργῶν, ἢ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1055)1946 Ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του καὶ δύο ἐκ τῶν ἀρχαιότερων Ἀρεοπαγιτῶν, παρισταμένου κατὰ τὰς διασκευαίς τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ γνωμοδοτοῦντος τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου».

Β'. Τὸ μέχρι τοῦδε ἐδάφιον 3 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 44 τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουλίου 1933 Διατάγματος (ἐδάφιον προτεθέν εἰς τὸ ἄρθρον 43 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923 διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 4517 τοῦ 1930) λαμβάνει ἐφεξῆς τὸν ἀριθμὸν 7.

Γ'. Εφεξῆς ἢ κατὰ τὸ ἐδάφιον 17 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουλίου 1933 Διατάγματος (ὡς τοῦτο ἰσχύει τροποποιηθὲν διὰ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Νόμου 108 τοῦ 1943) ἀπόφασις τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου περὶ διορισμοῦ εἰς θέσεις Παρέδρων τοῦ αὐτοῦ Σώματος δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 13.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ἰουλίου 1933 (ἄρθρον 48 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων) προστίθενται δύο παράγραφοι, ἔχουσαι αὐτῶς:

«Οἱ Παρέδροι μετέχουσι ὡσαύτως ὡς μέλη τῶν Κλιμακίων τοῦ Συνεδρίου καταρτίζοντες, ἐν τῇ περιπτώσει αὐτῇ, τὴν κατὰ τὸ ἐδάφιον 5 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 48 ἐννοηθῆσαν εἰρήρησιν.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ὀλομελείας δύναται οἱ μετέχοντες τῶν Κλιμακίων Παρέδροι ν' ἀπαιτῶσιν τῆς ἀσκήσεως τοῦ προληπτικοῦ ἐλέγχου».

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἄρθρον 51 τοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ἰουλίου 1933 (ἄρθρον 50 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923) τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

Α'. Ἡ ἐν παραγράφῳ α' τοῦ ἐδαφίου 1 φράσις «καὶ ἀκούεται ἐπὶ πάσης συζητουμένης ὑποθέσεως» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «καὶ ἀκούεται ἐπὶ πάσης συζητουμένης παρὰ τούτων ὑποθέσεως, δικαιούται δὲ νὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τῶν Κλιμακίων συζητουμένων ὑποθέσεων».

Β'. Ἡ ἐν παραγράφῳ β' τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου 1 φράσις «τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 28, 29 παράγρ. 2 καὶ 38 ἢ δικα μετὰ ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 28, 29 36 καὶ 38 ἔνδικο μετὰ».

Ἄρθρον 15.

1. Αἱ ἐν τῇ τῇ παραγράφῳ τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουλίου 1933 Διατάγματος (ἄρθρου 51 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων) λέξεις «τοῦ δικαστικοῦ Τμήματος τοῦ Συνεδρίου» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «τῶν Τμημάτων τοῦ Συνεδρίου».

2. Εἰς τὸ, διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 108)1943, προτεθέν εἰς τὸ ἄρθρον 28 τοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ἰουλίου 1933, ἐδάφιο) 8, ἡ λέξις «προσφυγῆς» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «ἐφέσεως».

3. Αἱ ἐν ἐδαφίῳ 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 770)1945 λέξεις «τὸ I Τμήμα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνεδριον», αἱ δὲ ἐν ἐδαφίῳ 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 770)1945 λέξεις «τοῦ I Τμήματος τοῦ Συνεδρίου» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «τοῦ ἀρμοδίου Κλιμακίου τοῦ Συνεδρίου».

Ἄρθρον 16.

1. Εἰς περιπτώσιν ἀμφιβολιῶν ἐπὶ ἀνακουμένον κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν λογαριασμῶν ἢ τῶν συντάξεων ζητημάτων, δύναται ἐκ τῶν προτέρων νὰ προκληθῇ, δι' ἐκθέσεως τοῦ οὐκείου Διευθυντοῦ πρὸς τὸ ἀρμοδίον Κλιμακίον, ἢ γνώμη αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων.

2. Ὅμοίως ἐκθέσεις δύναται νὰ υποβάλλωσι καὶ οἱ Παρέδροι ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Τμήματος τοῦ Συνεδρίου πρὸς τὴν παρ' αὐτῶν θεωρήσεως τῶν ἐντάλματων.

3. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου δύναται, ἂν κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, λόγῳ τῆς σοβαρότητος ἢ τῆς γενικότητος τῆς περιπτώσεως, νὰ προκαλῇ τὴν γνώμην τῆς Ὀλομελείας ἐπιούδηποτε θέματος, ὅποτε αὕτη εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰ Κλιμακία καὶ τὰ Τμήματα τοῦ Συνεδρίου κατὰ τὴν ἐκδοσὴν τῶν σχετικῶν πράξεων καὶ ἀποφάσεων του.

Ἄρθρον 17.

Προκειμένου περὶ ἐφέσεων ἢ αἰτήσεων ἀναίρεσεως ἢ αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως, ἀκουμένων, κατὰ τὰς κείμενας ἐκάστοτε διατάξεις, ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐξαίρεσει τῶν περὶ ὧν προεῖπὲ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου (ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο τροποποιεῖται διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος) τὰ ἀποδεικτικῶν τῆς καταβολῆς τῶν κατὰ νόμον ὀφειλουμένων πειλῶν ἢ συμπληρώσεως τῶν τυχόν ἐλλειπῶς καταβληθέντων ποσῶν, ὡς καὶ τὰ ἀποδεικτικῶν κοινοποιήσεως τῶν ὡς ἄνω ἐν δίκῳ μέσων εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον (ἀρμοδίον Ὑπουργὸν ἢ Νομικὸν Πρόσωπον ἢ ἰδιώτην) δέον νὰ κατατίθεται ἢ βραδύτερον ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς περιελούσεως τοῦ διατάγματος εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνεδριον.

Προκειμένης ἀπόφασις τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας, θεωρεῖται ὅτι ὁ ἀσκήσας τὸ ἐνδίκον μέσον παρητήθη αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἀποδεικτικῶς ἢ δίκην, ὁ δὲ σχετικὸς φάκελλος, διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τοῦ Συνεδρίου ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ ἀρμοδίου Τμήματος αὐτοῦ, κατατίθεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Συνεδρίου, δυνάμει δὲ ἑσώτικῆς πράξεως καὶ νὰ ἐπιτελεθῇ εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Τελικὴ καὶ μεταβατικὴ διατάξεις.

Ἄρθρον 18.

1. Αἱ κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐγκρη-
μοῦσαι ἐνώπιον τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου
προσφυγαὶ κατ' ἀποφάσεων Τμημάτων τοῦ αὐτοῦ Σώματος,
εἰ ὅσον μὲν αὐταὶ συνεζητήθησαν ἤδη ἐκδικάζονται ὑπὸ τῆς
Ὀλομελείας, κατὰ τὰς ἄχρι τοῦδε ἰσχύουσας διατάξεις,
εἰ ὅσον ὅμως δὲν συνεζητήθησαν, θεωροῦνται αὐτοδικαίως,
καὶ ἂν εἴη ἐξεθδοὴ ἤδη προδικαστικὴ ἀπόφασις τῆς Ὀλο-
μελείας, ὡς αἰτήσεις ἐπανεξετάσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ
Τμήματος, ἐκδικάζονται δὲ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Τμήματος τοῦ
Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, συντιθεμένου ἐξαιρετικῶς ἐκ τοῦ
προεδρεύοντος τοῦ Τμήματος Ἀντιπροέδρου, ἢ τοῦ νομίμου
ἀναπληρωτοῦ του, καὶ ἐξ εὐλόγηστον Συμβούλου.

2. Κατὰ τῶν, μέχρι τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ πα-
ρόντος, ἐκδοθεισῶν ὑπὸ τῶν Τμημάτων τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συ-
νεδρίου πράξεων, καθ' ὧν, κατὰ τὰς ἄχρι τοῦδε κειμένας
διατάξεις, ἐπετρέπετο προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς Ὀλομελείας
τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἀσκειῖται ἀντὶ ταύτης, καὶ ἐντὸς
τῆς πρὸς ἄττησιν προσφυγῆς προθεσμίας, αἰτήσεις ἐπανε-
ξετάσεως ἐκδικαζομένη κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγου-
μένης παραγράφου 1.

3. Αἱ περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον αἰτήσεις ἐπανεξετάσεως
ἐκδικάζονται κατὰ τὰς περὶ ἐκδικάσεως ἐφέσεων διατάξεις
τοῦ Ὄργανισμοῦ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς αὐταὶ τρο-
ποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος, κατὰ δὲ τῶν ἐκδιδομέ-
νων ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τούτων ἀποφάσεων ἐπιτρέπονται τὰ
ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς οὗτος
τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος, ὀριζόμενα ἐνδὲν μὲτα τῆς
αἰτήσεως ἀναίρεσεως καὶ τῆς αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως.

4. Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας πα-
ραγράφους 1, 2 καὶ 3 αἰτήσεων ἐπανεξετάσεως δύναται,
δι' ἀποφάσεως τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου
δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, νὰ
σταθῇ προσωρινῶς καὶ ἴδιον τέταρτον Τμήμα τοῦ Ἑλεγ-
κτικοῦ Συνεδρίου, ὅπερ νὰ καταστῇ ἀρμοδίον διὰ τὴν ἐκδίκα-
σιν πασῶν τῶν ὡς ἄνω αἰτήσεων, ἀδιαιρέτως τοῦ ἀντικειμένου,
περὶ ὃ στρέφεται ἡ ἀμφισβήτησις.

5. Αἱ κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐγκρη-
μοῦσαι ἐνώπιον τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου,
ὡς καὶ αἱ μετὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀσκού-
μεναι ἐνώπιον αὐτῆς, κατὰ τὰς ἄχρι τοῦδε κειμένας διατά-
ξεις, αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως ἀποφάσεων τῆς Ὀλομελείας,
ἐκδοθεισῶν πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐκ-
δικάζονται κατὰ τὰς ἄχρι τοῦδε, καὶ πρὸ τῆς διὰ τοῦ πα-
ρόντος τροποποιήσεως αὐτῶν, ἰσχύουσας διατάξεις.

Ἄρθρον 19.

Αἱ ὑπὸ τῶν περὶ πολεμικῶν συντάξεων νόμων προβλεπό-
μεναι ἐστάσεις κατὰ πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονο-
μικῶν ἢ ἀποφάσεων τῶν Ἐπιτροπῶν κανονισμοῦ πολεμικῶν
συντάξεων κρίνονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Κλιμακίου τοῦ Ἑλεγ-
κτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 20.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται
καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐν-
κρημοῦστων ἐνώπιον τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐνδίκων μέ-
σων ἐκ τῶν ἐν ἀρθρῷ 17 τοῦ παρόντος μνημονευομένων ἢ προσ-
φυγῶν ἐνώπιον τῆς Ὀλομελείας, τῆς ἐν τῷ αὐτῷ ἀρθρῷ 17
προθεσμίας ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ
παρόντος.

Ἄρθρον 21.

1. Ἐπιτρέπεται, ὅπως διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου
ἐστάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμην
τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, κωδικοποιηθῶ-
σαι εἰς ἓν ἐνιαίον κείμενον αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ Ὄργα-
νισμοῦ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

2. Κατὰ τὴν κωδικοποίησιν ταύτην δύναται νὰ μεταβάλλη-
ται ἡ σειρά καὶ ἡ ἀρίθμησις τῶν κεφαλαίων, ἀρθρῶν, ἐδα-
φίων καὶ παραγράφων, ν' ἀπαλειφῶνται διατάξεις καὶ νὰ τρο-
ποποιηθῶν ἢ φρασεολογία τούτων, ἵνα αὐταὶ προσαρμοσθῶσι
πρὸς τὰς διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων γινόμενας τροπο-
ποιήσεις, ἄνευ μεταβολῆς τῆς ἐνοχίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 22.

- 1. Καταργοῦνται:
  - α') αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου ΥΜΠ' τοῦ 1871 καὶ ὁ μέρος αὐταὶ ἀρροῦσι τὰ ἰσόδικα μέλη τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου,
  - β') τὸ ἀρθρον 7 τοῦ Νόμου 2317 τοῦ 1940,
  - γ') ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Νομοθ. Διατάγμα-
τος 2118 τοῦ 1943,
  - δ') τὸ ἀρθρον 4 καὶ ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἀρθροῦ 17
τοῦ Νόμου 108 τοῦ 1943,
  - ε') ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ Νόμου 1110 τοῦ
1944,
  - ς') τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 770
τοῦ 1945,
  - ζ') τὸ ἐδάφιον 6 τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 835
τοῦ 1948,
  - η') τὰ ἀρθρα 24 καὶ 25 τοῦ Νόμου 1715 τοῦ 1951,
  - θ') αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Νόμου 2280
τοῦ 1952 καὶ
  - ι') πᾶσα ἄλλη γενικὴ ἢ εἰδικὴ διατάξις ἀντικειμένη εἰς
τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος ἢ παρακω-
λύουσα τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν.
- 2. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος ἀρχεῖται
ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1954.

Ἐν τῇ Β. Ἑλληνικῇ Προεδρίᾳ Οὐρασιγυτῶνος 31 Ὀκτωβρίου 1953

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

- Α. ΜΗΑΜΗΑΚΟΣ, ΠΑΥΣ, ΑΥΚΟΥΡΕΖΟΣ, Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ,
- Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ, Χ. ΨΑΡΡΟΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ,
- Α. ΔΑΜΗΡΙΑΝΙΑΝΗΣ, Ε. ΓΟΝΗΣ, Π. ΣΙΦΝΑΙΟΣ, Σ.
- ΓΕΩΡΓΙΟΥΛΗΣ, Σ. ΓΤΑΛΙΣΤΡΑΣ, Α. ΕΥΤΑΞΙΑΣ, Α.
- ΚΑΡΑΘΟΔΩΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1953.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Δ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2713.

Περὶ αὐθημερῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἀρθροῦ 2 παρ. 2 τοῦ
Α. Ν. 1351/49 καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν
ἀποφασῶν τὰς εἰς ἀλλοδαπὴν ἀποστολάς.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συν-
τάγματος καὶ τὴν ἐπὶ 23 Ὀκτωβρίου 1953 τύχουσαν γνώ-
μην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 35 Εἰδι-
κῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑ-
πουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεσπίασμεν καὶ διατάξαμεν